

ผลงานของผู้เขียน เพราะเป็นวัยรุ่นจึงเจ็บปวด และ พันทิ้งที่หัวนี้ไวกว่าจะเป็นผู้ใหญ่

ในเวลาที่เหมาะสม

ชีวิตก็ยังเป็น

ของเรา

웅크린 시간도 내 삶이니까

ในเวลาที่เหมาะสม ชีวิตก็ยังเป็นของเรา

BF637.C54 R451m 2562 0.1

Barcode *10054628*

ห้องสมุดวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์

กิมรันโด เขียน วิทิตา จันทรพันธ์ แปล

แม้จะเจ็บปวด...เหนื่อยล้า...สับสน...และมีดมนลึกลับแค่ไหน

ตราใบไม้ที่ยังหายใจ ชีวิตคือการดำรงอยู่เพื่อเอาชนะความสิ้นหวัง

แต่เธอ...ผู้กำลังหกล้มเพียงลำพัง

สารบัญ

คำนำสำนักพิมพ์	(10)
คำนำผู้เขียน	(12)

PART 1 ถึงอย่างนั้น คืนวันก็ยังสุขสว่าง

01	ในวันที่ปีกหักและสิ้นไร้แรงขับเคลื่อน	02
02	คำตอบที่ถูกต้อง	09
03	สเปโร สเปรา... ตราบเท่าที่ยังมีลมหายใจก็ยังมีหวัง	17
04	ลิ้นชักแห่งความโศกเศร้า	24
05	หัวใจร้องถามขึ้นว่า “เธอมีความสุขไหม”	30
06	ชีวิต...การแสดงที่มีเพียงตัวเราเป็นผู้ชม	37
07	ฉันคือใคร	41
08	จะเป็นอย่างไรเมื่อวันสุดท้ายมาถึง	47

PART 2

ช่วงเวลาสรรค์สร้างตัวเราขึ้นมา

09	ก้าวต่อไปของวันพรุ่งนี้	56
10	นาฬิกาชีวิต	63
11	เราต่างมีช่วงเวลาที่ต้องต่อสู้	67
12	ต่อให้ล้มเลิกภายในสามวัน ก็จงทำจนกว่าจะสำเร็จ	81
13	สิ่งที่เกิดขึ้นโดยไม่รู้ตัว	86
14	แค่ยอมรับในความแตกต่าง	91
15	ความเบื่อหน่ายคือพลังของเรา	95
16	จงทำสิ่งที่เติมเต็มคุณค่าในชีวิต	99
17	ไม่ใช่ทุกอย่างที่เปลี่ยนไปพร้อมกับเวลา	105
18	จงหาจุดสมดุลระหว่างความพึงพอใจ
กับความสำเร็จให้เจอ	109

PART 3

ความมุ่งมั่นที่แรงกล้า จะจุดรั้งเราขึ้นมา

19	พลังแห่งความมุ่งมั่น	120
20	บทสนทนาแห่งความเห็นใจ	124
21	ไม่ใช่ทุกเรื่องที่ควรเก็บไว้ในใจ	127
22	ความเรียบง่าย...ความสุขที่ยิ่งใหญ่	134
23	หัวใจตัวเอง ยิ่งไงก็ไม่แพ้	140
24	โรงเรียนแห่งนี้มีชื่อว่าชีวิต	143
25	เริ่มต้นจากการอ่าน	147
26	เพราะพวกคุณคือความหวัง	154
27	ชีวิตมีค่ามากกว่ารางวัล	163

บทส่งท้าย

ความหมั่นแต่รำที่รอวันยืนหยัดได้อีกครั้ง	168
เกี่ยวกับผู้เขียน	172
เกี่ยวกับผู้วาดภาพประกอบ	173